

Више архијереја служио парастос Епископу Милутину: Повезивао је све са којима се сретао!

Трећег дана заседања Светог архијерејског сабора Српске православне цркве, након завршетка радног дела, шест архијереја дошло је у Ваљево да принесе молитве за покој душе блаженопочившег Владике Милутина, првог епископа обновљене Ваљевске епархије са којим су се увек радо сусретали у братској љубави. По благослову администратора Епархије ваљевске Епископа шабачког г. Лаврентија, епископима је са браћом свештеницима у Храму Васкрсења Христовог добродошлицу пожелео архијерејски заменик Епископа ваљевског протонамесник Филип Јаковљевић. Парастосом је началствовао Преосвећени Епископ бањалучки г. Јефрем, уз саслуживање Епископа банатског г. Никанора, британско – скандинавског г. Доситеја, аустралијско – новозеландског г. Силуана, осечкопољског и барањског г. Херувима, умировљеног Владике Георгија и више свештенослужитеља Епархије ваљевске, као и појање хора свештеника и богослова, под управом протонамесника Бранка Чолића. За све владике овај чин био је испуњен

снажним осећањима, будући да су за блаженопочившег у Христу брата сви били веома везани. „Владика Милутин је много волео своје свештенике, свој народ, понајвише Бога, а сви смо ми смо њега волели. Нека му је вечан спомен“, прозборио је кратко Владика Јефрем.

Познанство Владике британско – скандинавског г. Доситеја и Владике Милутина датира од октобра 1967. године, уписа и раних ђачких дана у Монашкој школи манастира Острог. Од тада до земаљске кончине Владике Милутина остали су у братској љубави. У време његовог службовања у манастиру Каона са блаженопочившим архимандритом Арсенијем, Владика Доситеј био је духовник манастира Тавна. У посете су једни другима долазили сваког месеца. Задивљујућа је била његова неизмерна љубав према сваком Божјем створењу, посебно птичицама, сећа се Владика Доситеј.

Када је отворена припремна школа за богословију у Каони, долазио је и са својим ђацима у Тавну. Сви знамо какво је то било време, али је било много радости и љубави. Та љубав је остала до дана данашњег. Владика Милутин остаће у успомени као неко ко је повезивао све људе са којима се сретао. Када сам пре две године био овде, рекао сам: “Благо вама који живите у Ваљеву, јер живите у великој благодати коју је Бог дао овде. Под окриљем сте Светог Владике Николаја, Аве Јустина Ћелијског и Владике Милутина, који је имао срце за свако живо створење на овом свету” – сетне су речи Владике Доситеја.

Епархија британско – скандинавска, на чијем је он челу, је чврсто повезана са Ваљевском епархијом и преко архимандрита Доротеја, оснивача и игумана манастира Свете Тројице у Бредареду (Шведска), који је духовно стасао у манастиру Каона у време док је њиме управљао Владика Милутин.

Отац Доротеј је провео седам година у манастиру Каона. Он јесте Швеђанин, али се осећа више Србином управо захваљујући боравку у Каони, а потом и у Лелићу. Ту љубав пренео је и у манастир у Бредареду. То је такође заслуга Владике Милутина, јер тешко је пренети љубав и домаћински однос према манастиру као кући љубави Божје. Владика Милутин је то пренео на оца Доротеја, а он то преноси на своју братију. У монашкој школи имали смо изврсне учитеље, оца Зосима и Десимира, који су нас учили домаћинском односу. Од тих младих људи у школи створени су прави домаћини, представници једног монаштва какво је у то време очекивано – успомене су Владике Доситеја, проткане жељом да и данас такав однос према манастиру цвета.

О Владици Милутину би могло много тога да се каже. То је из дубине душе

најбоље рекао Владика Силуан, који је као млад човек сазревао уз Владику Милутина. Он јако недостаје свима у Сабору и нашој Цркви уопште. Јер, закључује Владика Доситеј, он је био човек смирења, искреног и правог пута према Богу, према човеку и сваком створењу Божјем.

Посету Ваљеву епископи су заокружили поклоњењем Храму Светог Нектарија Егинског, у који је Владика Милутин себе уградио и као молитвеник и као неимар.

mitropolija.com